

Overføring af Arbejdskraft til Landbruget.

Den offentlige Arbejdsanvisning har søgt at faa en Del af Industriens arbejdsløse tilbage til Landbruget. Ialt er der her i 1920 anvist Arbejde til 50,000.

Kontrol med Indvandringen.

Ved Grænserne er oprettet Kontrolstationer med Registre over indvandrede Arbejdere. Disse skal have deres Ansættelseskontrakter viserede af Socialministeriets Bureau for udenlandske Arbejdere. Der skal gives indenlandske Arbejdere Fortrinsret ved Besættelse af Pladser. Udenlandske Arbejdere skal have den for Faget og Stedet sædvanlige Løn.

VII. Schweiz.*Arbejdsløsheden.*

Fra 18,000 den 20. December 1920 steg Antallet af arbejdsløse rask til 34,000 den 31. Januar. Den 20. Juni var Antallet af fuldt arbejdsløse 55,000. Hertil er dog regnet 9,400 beskæftigede ved Nødarbejder. Desuden var der 80,000 kun delvis beskæftigede. De største Antal arbejdsløse fandtes i Ur- og Smykkeindustrien med 14,000 helt og 31,000 delvis arbejdsløse, Tekstilindustrien med 10,000 og 42,000, Metalindustrien med 6,000 og 24,000, og ufaglærte med 7,000 og 8,000.

Det menes, at navnlig Antallet af delvis arbejdsløse er noget større, end de officielle Tal angiver.

Ældre lokale Forsikringsordninger.

Et Par Kantoner har haft frivillig, statsstøttet Forsikring fra 1909 henholdsvis i Arbejdernes Fagkasser og en statslig Kasse.

Oprettelse af et Arbejdsløshedsfond.

Schweiz har her handlet med stor Forudseenhed. Efter en Lov af 24. Marts 1917 opkrævede Forbundet et Tillæg paa $\frac{1}{5}$ til Krigsgevinstskatten. Midlerne henlagdes til et Fond, der skulde anvendes til Bidrag til Kantonerne, Kommunerne m. m. til Foranstaltninger til Lindring af Følgerne af uforskyldt Arbejdsløshed. Af en Beholdning paa 88,4 Mill. Fr. er 31,6 Mill. brugt til Foranstaltninger „til Bekæmpelse af Arbejdsløshed og Bolignød“, 10,2 Mill. til Understøttelser.

Paa en Konference i 1918 opnaaedes Enighed om Midlerne mod Arbejdsløsheden. Der er iøvrigt nedsat et Arbejdsløshedsraad, bestaaende af 3 Afdelinger, en for Tilvejebringelse af Arbejde, en for Arbejdsanvisning og en for Understøttelse.

Forsørgelse med Bidrag, delvis i Form af Forsikring, fra Arbejdsgiverne.

Ordningen hviler i det væsentlige paa et Forbundsdekret af 29. November 1919.

Arbejdsgiverne skal, forsaavidt Arbejdsløsheden skyldes Krigsforholdene, for et Tidsrum, der for almindelige Arbejdere varierer fra 1 til 6 Uger, betale hele Understøttelsen. Forsaavidt ligner Ordningen de andre Steder indførte Regler om „Vente-penge“. I Hovedsagen svarer hver Arbejdsgiver for sine Folk. Han skal stille Sikkerhed for den Del af Ydelsen, som ikke indbetales. Forpligtelsen kan dog helt eller delvis overtages af fælles Fond for Arbejdsgivernes lokale Underorganisationer. Disse administrerer ogsaa Indbetalingerne af de enkelte Arbejdsgiveres ikke forsikringsmæssige Bidrag. Grupper af Arbejdsgivere uden Risiko kan fritages for Bidrag.

Resten af Udgiften — altsaa for Arbejdsløshed, der varer længere eller ikke skyldes Krigsforholdene, — deles lige mellem Forbundet og Kantonerne, som atter kan lade en Del af deres Part overgaa til Kommunerne.

Reglerne om Understøttelse og Kontrollen er gjort strammere ved det nugældende Dekret af 29. November 1919.

Der er 3 Slags Hjælp 1) ved fuldstændig Arbejdsløshed, 2) ved delvis Arbejdsløshed, 3) Forskelshjælp (Differenzzulage), der betales, naar der kun kan opnaas Arbejde til lavere Løn end Understøttelsen.